

[Bente Juncker]

Dernæst sagde Venstres og De Konservatives ordførere, at der kan være en afhængighed af socialforvaltningen, når kommunen skal betale. Det er et meget vigtigt element i dette forslag, at der ikke skabes nogen afhængighed af socialforvaltningen. Det medfører nemlig, at både børn og forældre tør gå derhen.

Hvordan skal man så sikre det? Vi har foreslået kommunerne 50 pct., amterne 50 pct. For min skyld kunne man gøre det i en kommune ved at lægge nogle puljepenge ud og lave forsøgsordninger med det, eller man kunne bruge andre modeller over bloktilskud, eller hvad man ellers kunne finde ud af, og prøve at udligne det på den facon. Men det er meget vigtigt, at dette rådgivningscenter skilles fra de sociale myndigheder, fordi det er de sociale myndigheder, der eventuelt skal tage en kommende sag op, og det er vigtigt både for børnene og for forældrene at vide, at de sociale myndigheder ikke får en finger med i spillet her.

Ministeren hævdede, at man i dag sagtens kan få den rådgivning, som § 28 giver mulighed for. Det mener jeg imidlertid ikke man kan i praksis, og i den sammenhæng må jeg give Kristeligt Folkepartis ordfører ret, for vi har jo set eksempler på, at socialrådgivere har været lovlig emsige i deres job.

Jeg synes, det var en meget fin artikel om § 28, der var i B.T. onsdag den 5. februar af professor Eva Smith, som i hvert fald nogle af os kender lidt til. For sagen er jo, at de sagsbehandlere, der sidder på sådan et – godt nok anonymt – rådgivningscenter i kommunen, har til opgave at indberette. Alle vi borgere har en almindelig indberetningspligt og børnepædagoger osv. en skærpet indberetningspligt. Men det, vi gerne ville med dette forslag, var dels at undgå at skulle etablere store centre, dels at undgå at skulle bruge særlig mange penge på det. Det må i hvert fald kunne spare – og det er lidt et svar til hr. Tom Behnke – noget på de kommunale budgetter hen ad vejen, når man oplever, at der måske ikke kommer så mange op til sagsbehandlere. Vi tror simpelt hen på, at en gennemførelse af dette forslag kan tage stødet af nogle af de frivillige anbringelser; de tunge tvangsfjernelsessager, som der desværre vil være et vist antal af i dette land, regner vi ikke med at kunne forhindre i denne sammenhæng. Men vi kan give en almindelig rådgivning, og jeg synes, man sagtens må kunne fin-

de et system, som dels ikke er bureaukratisk, dels ikke koster så mange penge og dels medfører et minimum af omkostninger på det lokalemæssige område.

Jeg er meget glad for de tilkendegivelser, der kom fra den socialdemokratiske ordfører, SF's ordfører og Kristeligt Folkepartis ordfører i denne sag, og jeg vil gerne arbejde på, at det kunne munde ud i, at vi får en drøftelse af forslaget: hvad det skal koste – det er jo vigtigt – hvorledes arbejdsområderne skal afgrænses, hvordan det kan rives ud af socialforvaltningen, og hvorledes vi kan sikre, at rådgivningen bliver totalt anonym, når vi skal have en eller anden form for betaling. For det er jo rigtigt, som fru Karen Højte Jensen siger, at det er svært at sikre, at der er uafhængighed af kommunen i behandlingen af sager, når kommunen skal betale.

Men jeg håber, vi kan få udarbejdet et ændringsforslag til lovforslag nr. L 214, lov om tvangsfjernelser af børn og unge.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Fru Bente Juncker redegjorde for, hvorledes hun som forslagsstiller havde forestillet sig at denne rådgivning skulle finde sted. En pensioneret skolelærer eller lignende kunne sidde ved et lille bord i et center med en blyant og en blok papir. Det synes jeg er interessant, for nu fik vi lige pludselig droslet denne størrelse ned, som vi tidligere har taget udgangspunkt i. For i forslaget pind 3 står der, at rådgivningen varetages af en mindre stab, der kan omfatte en psykolog, socialrådgiver, forældre og eventuelt suppleres med frivillig arbejdskraft.

Det er det, der står i forslaget, men ordføreren for forslagsstillerne har altså her tilkendegivet, at den størrelsesorden, der er givet udtryk for i forslaget, skal drosles væsentligt ned, og derfor forventer jeg, at vi under udvalgsbehandlingen ser et ændringsforslag fra CD's side, der sætter det på plads, at det altså ikke skulle være et forum af den størrelse, som der er lagt op til i selve forslaget.

Lad mig afslutningsvis igen slå fast, at Fremskridtspartiet er helt enig i intentionerne om, at vi har brug for steder, hvor man ikke bliver registreret, når man henvender sig for at få noget rådgivning. Men igen – vi finder ikke, at det er nødvendigt, at man laver det i offentligt